

ELŐSZÓ

Lapunk idei első számában a magyar Alföld tengersík vidékén barangolunk. Kerek évfordulója alkalmából is köszöntjük Kőszeghy Attilát, egykori főszerkesztőnket, a szakrális építmények tájolásán és az egyidejű archeomágneses adatokon alapuló régészeti és kultúrtörténeti kormeghatározás kutatójaként is ismert, Debrecenben élő és alkotó építész. Farkas Gábor az alföldi népi építészeti nyomdokain indult el a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság ikonikus épületének tervezésekor, neve mára összeforrt Kecskemét nevével. „...munkád a környezet szeretetében, értékelésében és a szerves szemlélet érvényesítésében hozta igazi értékeit, s hozza értékeit továbbra is” – írta róla Makovecz Imre. A Tisza-parti Szolnokon alapították meg az immár országosan is ismert Ártér Műtermet az egykori vándorépítészek, Csendes Mónika és Álmosdi Árpád. A Tabán története egyidős a várossal, a festményeken visszaköszönő, egyedi hangulatú szegénysorból mára elit lakónegyed lett. Ebben a súlyos sebeket kapó, történeti viszonyítási pontjait elveszítő épített környezetben áll a folytonosságot és frissességet sugárzó *Tabán 10*, a műterem legutóbbi munkája. Szintén az alföldi tájhoz kötődik Buella Mónika titokzatos kertje...

Innen egy nagyobb ugrással jutunk el az afrikai Niger sík vidékére, ahol az erdélyi származású Laszlo Mester de Parajd építész ihlették meg Kós Károly gondolatai: illeszkedni az adott környezet adottságaihoz, történelmi múltjához, kultúrájához – harcolni a „szétszórt kövek” összeszedéséért. A hazai szaksajtóban eddig méltatlanul mellőzött építész által lassan negyven éve megfogalmazott elvek mit sem veszítettek időszerűségükből. A szakma újra és újra rácsodálkozik afrikai tevékenységének nagyszerűségére, legutóbb a 2014-es milánói triennálén.

- ▲ Címlap:
Lakóház-oromfal, Szolnok. Építész: Álmosdi Árpád, Csendes Mónika, Pölös István | fotó: Ártér Építésműterem Kft.
- ◀ Kertterv: Buella Mónika | fotó: Zajti Gábor